

чно ако да останаше да се мине единъ день безъ угощеніе. Той обикновенно пирввалъ въ двора си всаки вечерь, безъ да гледа, чи Кирова-та войска се приближава.

И тѣй, еднѣжъ като пирввалъ съ знамениты-тѣ Вавилонски велможи, и съ прекрасны-тѣ жены на двора си, то тѣтакси (изведнашъ) мѣ дошло на ума странно желаніе: и поискалъ, да мѣ даватъ вино въ златны-тѣ и сребраны-тѣ сѣдове, въ сѣшитѣ тѣхъ, които нѣкога Новоходоносоръ неговъ баща, ограбилъ отъ Іерусалимскій храмъ. Но едвамъ цюсе донесли тѣзи чѣдны-тѣ отъ драгоцѣнны метали и хѣбаво изработенни сѣдове, въ сѣщата минута видѣли рѣкж, които драцила на стѣна-та нѣкаквы — не разбраны бѣквы.

Валтасаръ, като неможилъ да скрие страхъ си отъ тѣй явленіе; събралъ при себе-си Волхвы-тѣ и жрецы-тѣ на огъна, които се покланали Вавилонани-тѣ, гадатели-тѣ, хората които се занимавали съ чародѣйство, и Астролози-тѣ, за които мислели, чи могатъ по звѣзды-тѣ да познаватъ бѣдѣице-то: но ниединъ бѣ-